

Sygn. akt IIIU 63/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy	w Ostrołęce	Wydział III
Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych		

w składzie:

Przewodniczący: SSO Teresa Suchcicka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Rogalska-Ciak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2013 r. w O.

sprawy z odwołania H. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania H. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 20 grudnia 2012r. **znak** SP2- (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje H. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 18 grudnia 2012r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2012r. H. P. złożyła w Oddziale ZUS w P., wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 20.12.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił H. P. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie spełnia ona warunków do przyznania tego świadczenia, gdyż nie został spełniony warunek dotyczący sposobu rozwiązania stosunku pracy, ponieważ brak przyczyn rozwiązania stosunku pracy leżących po stronie zakładu pracy, nie nastąpiła bowiem likwidacja jej stanowiska pracy.

H. P. decyzję powyższą zaskarżyła, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że rozwiązanie z nią umowy o pracę nastąpiło z powodu likwidacji jej stanowiska pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że H. P. nie spełnia warunku do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych. Odwołująca się zatrudniona była u pracodawcy w Przedsiębiorstwie Handlowo-Uslugowym (...) B. S. w O., a stosunek pracy został rozwiązany przez oświadczenie jednej strony na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 kodeksu pracy, a nie z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Prowadzone bowiem przez ZUS postępowanie wyjaśniające nie wykazało, aby nastąpiła likwidacja stanowiska pracy odwołującej się.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie H. P. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującą o prawo do świadczenia przedemerytalnego jest art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za przyczyny dotyczące zakładu pracy przyjmuje się:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;

Art. 2 ust. 3 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Na okoliczność rozwiązania umowy o pracę odwołująca przedstawiła w ZUS świadectwo pracy datowane na 31 maja 2012 roku, z którego wynika, że w Przedsiębiorstwie Handlowo-Uslugowym (...) B. S. w O. była zatrudniona od 4 maja 2011 roku do 31 maja 2012 roku, na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego, a stosunek pracy został

rozwiązany za wypowiedzeniem przez zakład pracy na podstawie art. 30 § 1 pkt. 2 kp z przyczyn nie dotyczących pracownika – likwidacji stanowiska (k. 7 a.r.).

Organ rentowy uznał jednakże, że stosunek pracy nie został rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, albowiem nie nastąpiła likwidacja stanowiska pracy odwołującej się – w zakładzie nie zmniejszyła się liczba pracowników.

W przedmiotowej sprawie spór pomiędzy stronami ograniczał się do rozstrzygnięcia czy rozwiązanie z odwołującą się stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Spełnienie pozostałych przesłanek warunkujących przyznanie odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego nie było przez ZUS kwestionowane.

Na powyższe okoliczności Sąd przesłuchał świadka H. S. oraz odwołującą się w charakterze strony.

Z zeznań świadka H. S. wynika, że odwołująca się H. P. była zatrudniona w firmie (...), której właścicielem jest B. S., mąż świadka. Była zatrudniona od 4 V 2011r. do końca maja 2012r. Pracowała jako pracownik administracyjno-biurowy. Świadek nie jest zatrudniona w firmie, ale pomaga mężowi, który prowadzi działalność gospodarczą zw. z transportem samochodowym jest to firma jednoosobowa. B. S. zajmuje się spedycją, a sprawy administracyjne załatwia świadek. Działalność jest prowadzona w domu. W roku 2011 potrzebna była osoba do pomocy, świadek miała w tamtym czasie trudny okres, wiedziała, że sobie ze wszystkim może nie poradzić i stąd pomysł zatrudnienia odwołującej. Znajomy H. W. P. zaproponował panią P., której wcześniej świadek nie знаła, ale miała zaufanie do tego pana – i wiedziała, że poleci osobę godną zaufania i kompetentną. Zależało im na tym, ponieważ działalność jest prowadzona w domu, który był otwarty. Świadek potwierdziła, że tym okresie od początku, aż do końca maja 2012r. p. P. faktycznie pracowała. Dokumentów było bardzo dużo do segregacji, ponieważ z transportem związana jest szeroka biurokracja i wiele dokumentów trzeba było przygotować, wypisać. Odwołująca zrobiła archiwizację dokumentów gotowych, które były już prawidłowo przez świadka przygotowane, a które trzeba przechowywać przez okres 5 lat. Z bieżących spraw pomagała przy kserowaniu np. karnetów (...), listów przewozowych i innych dokumentów typowo związanych z transportem, wypisywała delegacje, sprawdzała czy zgadzają się kursy walut, bo kierowcy również rozliczali się za przejazdy zagraniczne, wysyłała korespondencję, kopertowała. Pracowała w godzinach od 8.00 do 16.00. Po odejściu odwołującej B. S. nikogo nie zatrudnił na to stanowisko. Świadek zajmuje się sama dokumentacją. Świadek nie wyklucza, że w przyszłości gdyby przenosili biuro gdzieś na zewnątrz to być może kogoś będą szukać do pomocy. Na chwilę obecną nikt nie jest zatrudniany do pracy biurowej.

Odwołująca się w toku całego postępowania utrzymywała, że pracodawca rozwiązał z nią stosunek pracy z przyczyn leżących po stronie zakładu pracy. Jej stanowisko pracy zostało zlikwidowane i nikt nie został na jej miejsce przyjęty. Przesłuchana w charakterze strony dodała, że wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła, ponieważ uważa, że spełnia przesłanki do przyznania tego świadczenia. Nastąpiła likwidacja jej stanowiska pracy. Pracowała faktycznie w Przedsiębiorstwie Handlowo-Usługowym (...) B. S. w O. od 4 maja 2011 roku do 31 maja 2012 roku, na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego. PUP nie proponował jej żadnej pracy, nie było tak, że odmówiłaby przyjęcia pracy, złożyła wniosek w ciągu 30 dni, a ZUS niesłusznie odmówił jej świadczenia.

Zeznania świadka i odwołującej się znalazły potwierdzenie w oficjalnej informacji nadesłanej na żądanie Sądu od pracodawcy odwołującej tj. od Przedsiębiorstwa Handlowo-Usługowego (...) B. S. w O. z której wynika, że stanowisko pracy H. P. uległo likwidacji i na stanowisko to nie został przyjęty żaden inny pracownik, stan zatrudnienia zmniejszył się o jedną osobę po dniu 31.05.2012r. (vide pismo k. 21 a.s.).

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą i faktyczną przyczyną rozwiązania z odwołującą stosunku pracy była likwidacja z przyczyn ekonomicznych stanowiska pracy zajmowanego przez H. P., co zgodnie z cytowanym wyżej art. 2 ust. 1 pkt. 29 b ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowi przyczynę dotyczącą zakładu pracy.

H. P. spełniła też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego, wynikające z art. 2 cytowanej wyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, Odwołująca zgromadziła łącznie 35 lat, 10 miesięcy i 27 dni stażu pracy, była od dnia 4.06.2012r. i nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna i pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 12.06.2012r. do 13.12.2012r. w okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ani zatrudniania w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (vide: zaświadczenie z PUP k. 11 akt rentowych) oraz złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 20 grudnia 2012 roku i przyznał H. P. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia 18 grudnia 2012 roku tj. od dnia następnego po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami – stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (wniosek o świadczenie został złożony w dniu 17.12.2012r.).

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie brak było podstaw do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującej się prawa do świadczenia przedemerytalnego. ZUS nie dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na jednoznaczne stwierdzenie, że rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą się nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Dopiero na etapie postępowania sądowego, po przeprowadzeniu stosownego postępowania dowodowego odwołująca się w sposób niewątpliwy wykazała, że przyczyna rozwiązania z nim stosunku pracy leżała wyłącznie po stronie zakładu pracy.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.